

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Medicorum laus honor, præstantia, effectus non sine Deo, & ad Deu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

deſerit in diſcrimine; ita medicus cauet, ne quid mali accidat, aut ſi quid accidit patienti, ei adeſt uſque ad extremum ſpiritum, omniaque remedia tentat. Neq; ſanè venena tantum ſub manu ſua habet, ſed ea etiam premit, & domat.

Virgil. lib. 7.
Æneid,

Fortiſſimus Umbro,

*Vipereo generi, & grauiter ſpirantibus hydris,
Spargere qui ſomnos, cantuq; manuq; ſolebat,
Mulcebatq; iras, & morſus arte lenabat.*

Medicorum enim eſt, ſerpentum ictuſ ſanare, venenaque è corporibus extrahere. Enimuero ipſæ febres & morbi, quid aliud ſunt, quàm virulenti morſus? contra quos, Machaones iſti remedia norunt præſcribere. Audax dictum videri poteſt illud Propertij:

Propert. li. 2.

Omnes humanos ſanat medicina dolores;

ſed profectò à veritate non procul abit; vix eſt enim morbus, qui ſuo remedio careat; eſi vel ob morbi, vel ob remedij ignorantiam, quidam medici parum docti & fatiſ ſeduli officioliſſimè multos occidant. Si ſederent, ſi vigilarent, ſi attenderent, ſi naturæ humanæ inconſtantiam & varietatem conſiderarent, ſi locorum, temporum, ſiderum, mutationes cognitæ haberent; ſi doctores, ſi libros, ſi experientias conſulerent, haudquaquam tot mortales ad immortalitatem promouerent. Certè, vt medicina ſingulos humanos dolores ſanet, fieri non poteſt, ita enim nemo moreretur, cùm *ſtatutum ſit hominibus ſemel mori*. Itaque ſaltem omnia genera humanorum dolorum ſanat medicina.

Hebr. 9. 27.

Laërt. lib. 2
de vit. Philoſ.

Quamobrem Architas Tarentinus tradidit, quinque ſpecies eſſe medicina: aliam dici Pharmaceutricem, quæ morbis medicata potione ſubueniat: aliam chirurgicam, quæ ſectiõne & uſione curet: tertiam, quæ ſola victûs ratione & ordinatione arceat egritudinem, appellarique diæteticam: quartam, quæ ex celeri diſcretionem morborum ſuccurrat ægris, vocarique Νοσογυναικὴν: quintam adjuatricem dici, quòd ſtrenuo auxilio doloribus continuo liberet.

IV.
Eccli. 38 1.

Vt vt ſit de ſpeciebus vel medicinarum, vel medicorum, clara certè laus iſtis à S. Spiritu tribuitur, in diuinis litteris: *Honora medicum, inquit Eccleſiaſticus, propter neceſſitatem: etenim*

illius

illum creavit Altissimus. A DEO enim est omnis medela, & à rege accipiet donationem. Disciplina medici exaltabit caput illius, & in conspectu magnatorum collaudabitur. Altissimus creavit de terra medicamenta, & vir prudens non abhorrebit illa. Nonne à ligno indulcata est aqua amara? Ad agnitionem hominum virtus illorum. Et dedit hominibus scientiam Altissimus, honorari in mirabilibus suis. In his curans mitigabit dolorem, & unguentarius faciet pigmenta suavitatis, & unctioes conficiet sanitatis, & non consummabuntur opera eius. Huc alludit Marsilius Ficinus his verbis: *Ars medica, & diuinitus accepta est, & diuinitus exercetur. Atq; animus ex Deo, corpus pendet ex animo. Nonne Raphaëlem Archangelum Hebraei volunt huius artis opus exercuisse? Mittamus reliquos. Christus ipse, tamquam generis humani medicus, agros, agrotosq;, quocumq; offerebantur, curabat, discipulisq; tradidit potestatem medendi. Hanc igitur artem, utpote nobilissimam, reges meditari, & exercere quondam nequaquam dedignabantur. Quales fuerunt Sabor, & Giges Medorum reges, Sabid rex Arabum, Mithridates Ponti rex, Egyptiorum vero Hermes, Mesue regis Damasi nepos. Volunt nonnulli & Aiscennam fuisse Corduba Principem. Democritus, Thimans, Locrus, Plato, Aristoteles, Philosophi illustrissimi in hac arte scripserunt, innumerablesq; alij Philosophi non ignobiles. Hęc Marsilius; neque hęc omittendum memorabile quiddam ab Eusebio proditum in lib. de prisca historia, cuius verba refert Anastasius Nicenus: Ezechiam regem suppressisse libros Salomonis, in quibus disputabatur de natura plantarum, animalium, & de curatione omnium morborum: Propterea, quod morborum medelas inde acciperet populus, & nihili faceret à Deo petere curationes. Cum omnis medela, etiam per naturales medicinas quęstita, sine Dei benedictione, effectu careat. Hinc Ecclesiasticus, postquam & Medicos, & medicinas prolixè laudauit, mox subiecit: *Fili, in tua infirmitate, ne despicias teipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te.**

Licet vti medicina, par est, vt quęrantur & adhibeantur remedia naturalia; sed semper vnà orandus est Dominus, qui per remedia illa infirmos curat. Illo manum subducente, vis omnis herbarum cadit, languent pharmaca, oleum & opera perduntur. Quod quia plurimi ignorant, vbi primùm morbum

D d d 2

gliscere

Marsil. Ficinus
lib. 1. ep. ad
Thom. Vater.
Phys.

Anastas. Nic.
q. 32. in Script.

Ecclesi. 38. 9.

V.